Yıl: 2; Sayı: 93
28 Nisan Cuma
—o:o—
İdarehane: Ankara
cad. No. 33 İstanbul
—o:o—
Telefon : 25088
Fiatı: 5 Krş.

Hürbilek

İSTANBUL İŞÇİ SENDİKALARI BİRLİĞİNİN ORGANIDIR



Zühtü Tetey (C. H. P.)

İşçi millet vekili adayları



Ali Rıza Arı (C. H. P.)



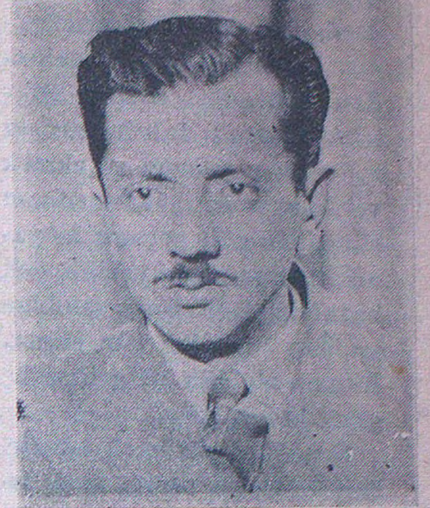
Hüdai Bukağılı (C. H. P.)



İsmail İnan (Bağımsız)



(Hulki Sokullu (M. P.)



Nizamettin Babaoğlu (Bağımsız)



Ahmet Topçu (D. P.)



İhsan Altınel (D. P.)

Yalnız İstanbulda işçi aday sayısı 8 i buldu

14 Mayıs 1950 Pazar günü yapılacak olan Milletvekili seçimi için partiler adaylarını tesbit ve ilân etmiş bulunuyorlar. Partiler listelerinde yer alan veya müstakil olarak adaylıklarını koyan işçi arkadaşlarımızı okuyucularımıza tanıtmayı faydalı bulduk.

Adaylar ne diyorlar?.

C. H. P. aday listesinde İstanbuldan Ali Rıza Arı, İşçi Sendikaları Birliği Başkanı Zühtü Tetey, ve Hudaî Bukağılı bulunmaktadır.

Demokrat Parti listesinde İstanbuldan Ahmet Topçu, İhsan Altınel yer almıştır .

Millet Partisi listesinde İstanbuldan Hulki Sokullu vardır. Birlik yönetim kurulundan Nizamettin Babaoğlu ile İsmail İnan da müstakil olarak adaylıklarını koymuşlardır.

ZÜHTÜ TETEY (C.H.P.)

1319 da İstanbulda doğmuştur. İlk tahsilini Feyruzağa da Cihangir, Vakıf mektebinde yapmıştır. 1916 senesinde İmalâtı Harbiyede işe başlamıştır. Yine tesviyeci olarak Taşkızaklarda bir sene çalıştıktan sonra 1918 de Ayvansaray Un fabrikasına tesviyeci ve elektrikçi olarak girmiştir. O zamandanberi aynı fabrikada çalışmaktadır. 1936 da İş kanununun neşrindenberi işçi mümessilidir. Zühtü Tetey Sendikalar kanunu çıkmasından sonra sendika hareketlerine dahil olmuş, İstanbul Gıda Sanayii işçileri sendikasının kuruluşunda önayak olmuştur. Kuruluşundanberi Gıda anayii İşçileri sendikasının ve 1948 denberi de İstanbul İşçi sendikaları Birliği Başkanıdır.

Zühtü Tetey bir arkadaşımıza şunları söylemiştir:

«İşçi ve Partili arkadaşlarımın teveccühleriyle İstanbul Milletvekili adayı seçilmiş bulunuyorum. İşçi olarak, Sendikacı olarak, Sendikalar Birliği Başkanı olarak hep işçi dâvası için çalıştım. Milletvekili seçilirsem üzerinde ısrarla duracağım meseleler elbette işçi arkadaşlarımın iztirapları, onların dilekleri olacaktır.»

(Devamı 4 üncüde)

İş mahkemeleri kanunu

Çalışma ve Adalet Bakanlıkları iş mahkemeleri kurulmasıyla ilgili hazırlıkları tamamlamak üzere...

—o:o—

Ankara, (Özel) — Bilindiği üzere 30.1.950 tarihinde B. M. M. de kabul edilen 5521 sayılı iş mahkemeleri kanunu 4 ağustos 1950 tarihinde yürürlüğe girecektir. Böylece bu tarihten itibaren İş Mahkemeleri kurulacak ve faaliyete geçecektir.

Adalet ve Çalışma Bakanlıkları bu hususta hazırlıklarını tamamlamak üzeredir. Bu hazırlıklar sür'atle ilerlemektedir.

İş Mahkemeleri bir hâkim, bir işçi ve bir de işverenden teşekkül edecektir. İşçi ve işveren üyelerin seçimlerine ait Tüzük tamamlanmış sayılabilir. Önümüzdeki haftalar içerisinde bu tüzüğe göre seçimler yapılacak ve seçilenler İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin teklifine uyularak bir kursa tâbi tutulacaktır.

Adalet Bakanlığı İşmahkemelerinde görevlendireceği İş hukuku da salâhiyetli hâkimleri tesbitle meşguldür.

3 ay sonra İş mahkemelerinin kurulmasiyle işçiler mahkemelere git gelden kurtulacaklar, bugün uzun formalitelerden dolayı hakkını bile aramaktan vazgeçen işçiler haklarını kolayca alabileceklerdir.

İş mahkemelerinde bir işçinin de bulunması, işçilerin dertlerinin kolayca anlaşılması bakımından büyük önemi haizdir. Malûm olduğu üzere muvaffak olmanın ilk şartı ikna etmek, anlatmaktır.

Seçimler ve biz

B. ATAMAN

Partiler arasındaki seçim mücadelesi şiddetlenmiş ve tâbir caizse «Seçim kavgası» halini almış bulunmaktadır.

Dikkat edilecek olursa görülür ki; çeşitli propaganda silâhlariyle yapılan seçim savaşında bizim sinemiz saha olarak intihap edilmiştir. Seçimin bu sahada kazanılıp veya kaybedileceğinin anlaşılabilmiş olması belki de lehimizde bir neticedir.

Mütekâsif bir işçi topluluğunun bulunduğu şehrimizde seçimlerin kazanılması hakikaten işçilerin taraflardan birini intihabı ile mümkün olabilecektir kanaatindeyiz. Muhalefet partilerinin bile son za-

(Devamı Sahife 3 de)

Yeni İş Kanununun faydaları görülmeye başlandı

İşinden çıkarılan iki işçi mümessili kanunun 78 ci maddesine uyularak işlerine iade edildiler

Ankara, (Özel) — İş Kanununun bazı maddelerinde yapılan tadilâtın ilk müsbet neticesi görülmüş ve biri Ankarada biri İstanbulda olmak üzere işine son verilen iki işçi mümessili işine iade edilmiştir.

Bayındırlık Bakanlığı Yollar Genel Müdürlüğü 4. cü bölgesi merkez atelyesinde çalışan ve İşçi mümessili olan Yusuf Acar, mümessillik vazifesini yaparken işinden çıkarılmıştır. Eğer İş Kanunu eski şekliyle kalmış olsaydı bu işçi mümessilinin çıkarılması karşısında eli kolu bağlayıp ağlamaktan başka yapılacak hiçbir iş yoktu.

Halbuki evelâ Ankara Bölge Çalışma Müdürlüğü uzlaştırma teşebbüste bulunmuş, işverenvekili Yusuf Acarı tekrar işe başlatmak istememiş, mesele İl hakem kuruluna intikal etmiştir.

İl Hakem Kurulu, yeni İş Kanununun 78 ci maddesine göre işveren ve işveren vekilinin işçi mümessillerini çıkaramıyacağı mülâhazası ile kararını Yusuf Acar lehine olarak vermiştir.

İşçi mümessili Yusuf Acar'a işi iade edilmiştir.

Ocak ayından itibaren yürürlüğe giren yeni İş Kanununun bu ilk müsbet tatbikatı işçiler arasında geniş bir memnuniyet uyandırmış bulunmaktadır.

Diğer taraftan Mahmutpaşa

(Devamı 4 üncü sa: de)



İşçi Mümessili Yusuf Acar

Haftanın yazısı

BELEDİYE UYUYOR MU?

Yazan: Seyfi Demirsoy
Bira fabrikası işçisi

«Hürbilek» işçi gazetesidir. Sütunlarını alelekser işçi dilekleri, şikâyetleri, iş mevzuatının tatbikinde görülen aksaklıklar, işçi ve işe müteallik haberler ve yazılar kaplar.

Bugün bu sütunda temas edeceğimiz İstanbulun ezelî derdi olan (Ekmek) meselesidir. İşçiyi de bu dert yakından ilgilendirmektedir. Devlet ve patron fabrikalarında işçiye öğle yemeği ve ekmek verilmektedir. İşyerine alınan ekmekler gün geçmez ki yanık, hamur, sıçan yenikli, çok bayat olmasın. Fırın sahibine yapılan ikazlar kâr etmez. Ekmek bir gün iyi gelirse üç günü bozuk gelir.

Fırın değiştirilmek istenir. Semtin hattâ semte uzak fırınlara baş vurulur. Sahipleriyle konuşulur. Alınan cevapların hepsi birdir. Fırın sahiplerinin hepsi de ekmek veremiyeceklerini söylerler. Bu arada fırıncıların bir şirkete dahil olduklarını, bir fırının müşterisine —müşterisinin ısrarlı rızası olsa dahi— başka bir fırın ekmek verirse; kedi aralarındaki anlaşmaya göre bir birlerine ağır bir para ödemeye mecbur olduklarını itiraftan kendilerini men edemiyorlar. Bunlara ilâveten bizim de duyduklarımız vardır.

Şehrin bir semtinde fırın açmağı tasarlıyor, faaliyete geçiyorsunuz. Hemen şirketin mümessili gelir, size fırını kapattığınız takdirde ayda mukannen bir para şirketçe verileceğini, kapatmadığınız takdirde cephe alınacağını söylerle. Ya teşebbüsünüzde ısrar ediyor, şirketin cephesine aldırış etmiyorsunuz veya açıktan parayı alır yan gelir yatarsınız.

Acaba bu fırıncılar şirketinin gayesi halka istediği şekilde ekmek mi yedirmektir? Evet bugün fırıncının iyiliği üstünde müşterisine iyi ekmek, yarın keyfi istedi hamur, yanık ekmek yedirecek öyle mi? Yazık. Belediyemiz var diye övünürüz.

Şirketin, Belediyenin yanında «Un ve Unlu maddeler derneği» de var. Şirketin gayesi halka istediği şekilde ekmek yedirmekse ve Belediye de bu şirketin faaliyetinden haberi yok veya aldırış etmiyorsa; üyesinin hepsi işçi olması lâzım gelen «Un ve Unlu maddeler derneğinin mevcudiyetindeki hikmet nedir. Bu cemiyet 5018 sayılı sendikalar kanununa uyularak neye sendika hüviyeti almıyor veya aldırılmıyor? Yoksa derneğin idare heyeti fırın sahipleriyle ortak mı? Çalışma Bakanlığı Bölge teşkilâtı bu cemiyete neye müdahalede bulunmuyor?

İstanbul halkının —bilhassa fakrlerin— başlıca gıda maddesi olan ekmeğin şirketçe böyle suistimaline müsaadeyi kimden almışlardır? Bu

(Devamı 3 üncüde)

DAVALARIMIZ

B.M.M.nin 8 inci dönemi ve mesken politikası

Yazan: Ali Rıza Arı
İst. İşçi Milletvekili

İktidar Partisinin 7 nci kurultaydan sonraki programında yer alan Sosyal Politika bahsi mesken politikamızın ana hatlarını çizmekte «yurttaşların sağlık şartlarını haiz ev sahibi olabilmeleri için mahallî yapı malzemesini gözönünde bulundurarak bölgelere göre çeşitli ev plânları hazırlamağı, imar mevzuatında yurttaşın ev yapma kabiliyetini nazara almağı ucuz ev kurulması için imar plânlarında yer ayırmağı, ev yaptıracakların yapı işlerini kolaylaştırmak için yapı ortaklıkları kurulmasını ve bunları teşvik etmeği» Parti programının tahakkuku sorumluluğunu omuzlarında taşıyanlara, Divana ve B. M. M. ne ödev olarak vermektedir.

8 inci dönemin B. M. Meclisi bu ödevin vatandaş hayatındaki önemini takdir etmiş. «Bina Yapımını Teşvik Kanunu» ile «Belediye hudutları içinde millî emlâka ait arsaların evi ve arsası olmıyan az gelirli vatandaşlara takdir edilecek ucuz bedel ve uzun vade ile verilmesi kanunu) nu çıkardı.

Bu iki kanun meriyettedir ve mesken politikası yol almaktadır.

İstanbul Belediye Meclisi ve onun teşkil ettiği özel ve yetkili bir komisyon şehrin 12 bölgesinde vatandaşlara tahsis edilebilecek 7500 evlik arsa tespit ve tayin etmiştir. Bu arsalardan 500 ünün parçalara ayrılması ve imar plânları tamamlanmıştır.

İstanbulun çalışkan ve halkça çok sevilen değerli valisi Ordinaryüs Prof. Gökay mesken isini ön plânda ele almış, Gece kondu mes'elesini en eyi şekilde halletmek çaresini bulmuştur. B. M. Meclisi çalışmalarına son vereceği gün kabul ettiği bir kanun ile İstanbula —mesken işi için — 4 milyon lira tahsis etmiştir; bu tahsis ilk mütedavil sermaye olacak. Gelecek yıllarda yapılacak tahsislerle arttırılacaktır. Emlâk ve Kredi Bankasının mevcut sermayesine bu sene bütçesinden 5 milyon lira ilâve edilmiştir.

Bu ilâve her yıl yapılacaktır.

İhtiyarlık Sigortası Kanununun bir maddesiyle sigortanın alacağı primlerden teşekkül edecek sermayenin yüzde yirmi si sigortaya dahil işçinin mesken ihtiyacını önlemeğe tahsis edilmektedir.

İşçi sendikaları birliğinin teşebbüsü ile işçilerin mesken işi ile uğraşmak ve konuyu önemle ele alarak halletmek için bir Yapı Kooperatifi kurulmuştur.

Memlekette özel teşebbüs sahiplerinden memlekette ecnebi sermayeden de faydalanarak iş yapmak isteyenlerin memlekete getirebilecekleri sermayeye devlet garantisi sağlayacak bir kanun ile Maliye Bakanlığına (300) milyon liraya kadar yetki veren bir kanun kabul edilmiştir. Bundan faydalanarak icap eden miktarını memleketin inşaat sanayiine netice itibariyle ucuz mesken malzeme sağlanmasına tahsis imkânları ve teşebbüsleri vardır.

Nüfusu kalabalık şehirlerde kat mülkiyyetini zarurî görenler ve gelecek mecliste bu konuyu önemle ele alacaklar vardır.

Yuva Yapı Kooperatifinin Ankara Şubesi açıldıktan sonra memlekette çeşitli yapı kooperatifleri arasında bir Birlik kurulması teşebbüsüne geçilmiştir.

Dış memleketlerde iş gören Birliklerin muvaffak olduğu yol ve metodlar incelenmektedir.

Bazı firmalarla temaslar yapılmış ve ümit verici teklifler alınmıştır.

Prefabrike evler inşasında ileri gitmiş bir firma numunelerini göndermeğe ve tesislerini memleket içinde kurmağa hazır olduğunu bildirmiştir.

Prefabrike evlerin inşa tarzını ve faydalarını gelecek yazımda arza çalışacağım.

FİKİRLER

"Sözde Sendika!„

Yazan: Bedri ATAMAN
Kutu fabrikası işçilerinden

İdare kurulu üyesi üç arkadaş sendika merkezinde başbaşa vermiş ertesi günü toplanacak idare kurulu içtimaının gün demini hazırlıyorduk. Mühimce meseleler vardı; idare kurulunun müzakere etmesi, bir karar vermesi lâzımdı. Bu ilk konuşmalara kendimizi kaptırmış; üçümüzünde kafası aynı meselelerle meşguldü. Kapı birdenbire hışımla açıldı. Üye arkadaşlarımızdan biri içeri girdi ve sert bir Karadeniz şivesiyle:

— Bu ay para aldınız, fakat benim makbuzumu vermediniz, Neden?

Dedi. Arkadaşımızın çok sinirlenmiş olduğu, çehresinden ve sesinin titremesinden belli oluyordu. Sesi koskoca sendika odasında top gibi gürlüyordu. Başka kimse konuşmuyor, yalnız o söylüyordu. Esasen fırsat vermiyordu ki.

Bir hata işlenmiş; arkadaşa o ay makbuz verilmemişti, veyahut verilmesi gecikmişti. Görünüşte arkadaşımız haklı idi.

Aidat toplayan arkadaşın yüzüne, neden böyle bir şikâyete meydan verdin, der gibi şaşkın şaşkın baka kalmışım. Henüz bir söz söylemeğe vakit bulamamış idik ki: üye arkadaşımız bizi, işlenmiş bir kabahatten mütevellit suçlu ve zaif bir durumda hem de üçümüzü bir arada yakalamış, haklı ve hâkim bir durumda idi. Bu haklı ve hâkim durumumdan iyice faydalanıp istediğim gibi konuşurum demiş olacak ki, arkadaşımız içini çekerek:

— Sözde Sendika!

Dedi Arkadaşımızın bu tarzda konuşması ve bilhassa bu iki sözü bizi üzdü ve büsbütün şaşırttı. Söylenen bu acı sözlerin üzerine gelen bir bayan üye arkadaşımızın biraz sinirlice bir kahkaha atarak:

— Yahu! Ne oldunuz! Hepiniz şaşırıp kaldınız!

Demesi. Hapimizin donmuş gibi duran şuurumuzu harekete getirip gürleyen, ateş püsküren arkadaşın tesirinden bizi kurtardı, kilitlenmiş gibi açılmayan çenemizi açtı. İlkin Başkanımız.

— Gel bakalım arkadaşım, sinirlenme, gel otur da sakin sakin konuşup anlaşalım.

Deyip arkadaşı yanına oturttu. Meğer işin şekli başka türlü imiş. Öfkeli bir halde anlatmağa başladı:

— Efendim, kime sordunuzda hasta arkadaşlara şimdiye kadar verdiğiniz günde 125 kuruşu 100 kuruşa indirdiniz. Hem neden indirdiniz, bunu yapmağa, arkadaşların hakkını yemeğe salâhiyetiniz var mı? Ben şimdi aşağı inip arkadaşların hepsini sendikadan çıkmağa teşvik edeceğim.

Kabahat bu imiş, bunun için sendikamız, sözde sendika imiş, Halbuki bu arkadaşımız asıl kendinin sözde sendikacı olduğunun farkında değil, bu sözü kimbilir nereden duydu. Bunda bizim hatamız olmadığını söyliyemeyiz, zira üç sene evvel bu arkadaş sendikanın ismini bile ihtimal duymamış idi. Bu hâdise gazetemizin sütunlarında yer almağa değmez gibi görünür ise de haddizatında en esaslı ve üzerinde durulmağa değer davalarımızdan biridir. Çünkü sendikayı arkadaşlarımıza bu şekilde biz tanıttık. Hepsi demeğe dilim varmaz amma itiraf etmeliyiz ki, üyelerin bir çokları sendikayı 50 kuruş aidata mukabil insana elli lira kâr getiren bir anonim şirket telâkki ediyor.

Bize kafa tutan arkadaşı Başkan karşısına alarak niçin 125 kuruş olan hastalık yardımını 100 kuruşa indirdiğimizi bütün açıklığı ve sebepleriyle izah etti.

Arakdaşımız peki öyle ise deyip gitti amma inandı mı inanmadı mı orasını Allah bilir. Şimdi daha iyi anlıyorum ki, arkadaşlara sendikanın ne olduğunu ve bilhassa faaliyetlerimizi daima ve her fırsattan istifade edip anlatmamız lâzım. Zira iyileri de fena belliyoruz.

OKUYUCULARIMIZA ve SENDİKA ÜYELERİNE

Gazetemize yazılarınızı lütfen Ankara Cad. Cağaloğlu No. 33. Adresi Yazı işleri müdürlüğü adresine gönderiniz.

Haftanın Haberleri

Çinde basına verilen kızıl gazetecilik dersleri!

Bir Londra haberine göre komünist Çin gazetecilerinin hareket tarzları Kremlinin canını sıkmaktadır. Pekin radyosunda dersler vermeğe başlıyan bir Sovyet memuru «gazetecilerin ne tarzda tenkid yapabileceklerini» anlatmaya başlamıştır. Anlaşıldığına göre, Sovyet Rusya hükûmeti Çin gazetecilerini yeniden terbiye etmeye koyulmuştur. Pekin radyosunda Çin gazetecilerine gazetecilik dersleri vermekte olan Sovyet memurunun bir iki tavsiyesi şunlar olmuştur:

Okuyucu mektuplarına ayrılan sütun, devletin işlerini tenkid için değil fakat «halka, idareye kendisinin de iştirak ettiği hakkında bir his vermek» içindir.

Gazeteler kitap hülâsalarına büyük yer ayırmaktadırlar. Bu mevzu ise halkı ilgilendirmez; ona başka şeylerden bahsetmelisiniz, kitaplardan değil.

o

GARİP BİR UUL!

Amerikadaki meşhur Denham stüdyolarında çalışmakta olan T. William isminde bri şahıs altı günlük mesaisi sonunda süratle evine gidebilmek için şu usulü tatbik etmektedir: T. William uçakla yolculuk yapmakta ve evi üzerinden geçerken paraşütle kendini uçaktan aşağıya atmaktadır. İddiasına göre böylelikle 5 saat daha fazla evinde kalabilmektedir.

o

AİLE HAYATINDA KIZILLIĞIN AKİSLERİ

Varşova, Lodz, Kracow ve Godansk şehirlerinden gelen haberlere göre, Polonyalı kadınlar memleketin Rusyalaştırılmasına karşı cephe almış bulunmaktadır. Bunların, komünist idarecilerle, birlik olan kocalarına karşı cephe aldıkları ve erkeklerinin hayatını yaşanılmaz bir hale getirdikleri de ilâve edilmektedir. Ekser kadınlar komünist aikdelerine uymamakta ve hele aşk işlerinde gayet sert durmaktadırlar. Teaddüdü zevcata ve serbest aşka aleyhtar bulunan Polonyalı kadınlardan çoğu Komünist partisine girmektense boşanmayı tercih etmektedirler.

o

RUSLARI KÜPLERE BİNDİREN BİR HAREKET!

Geçen hafta Berlinin İngiliz işgali altında işlemekte olan Rus radyo istasyonunda çalışmakta olan memurlar bir İngiliz askerî kıtasının geçit resmi sırasında âmirlerinin pencereleri kapamaları emrine itaat etmemişlerdir. Memurlar bilâkis pencerelere koşmuşlar ve bir kısmı da yarım saat kadar binanın çatısından askerlerin geçişini seyretmişlerdir. Ruslar bu hareketten dolayı müthiş kızarak küplere binmişlerdir.

Seçim Kartları

Gazetemiz iki seneden beri işçi arkadaşlarımıza faydalı olmak gayesiyle intişar etmektedir. Şimdiye kadar arkadaşlarımıza karınca kararınca hizmet ettik sanıyoruz.

Mayısın 14. cü günü Milletvekili seçimi yapılacaktır. İşçi arkadaşlarımız için bu seçimin ehemmiyeti büyüktür.

Gazetemizin siyasî olmayışı, seçimler hakkında bütün vatandaş haklarını haiz işçi arkadaşlarımıza lâzumlu malûmatı vermeğe mâni değildir.

İşçinin de diğer vatandaşlar gibi en büyük hak ve vazifesi seçmek ve seçilmektir. Kaldı ki, Büyük Millet Meclisi IX. cu döneminin başlanan işçi meselelerini devam ettirmek igbi bir vazifesi de vardır.

Her vatandaş reyini anca kdağıtılan seçmen kartlarını ibraz etmek suretiyle kullanabileceklerdir. Kartlar dört sene müddetle saklanacak ve bu dört sene içerisinde yapılacak Milletvekili, Şehir Meclisi ve Belediye seçimlerinde kullanılacaktır.

Bu kartlar muhtarlar tarafından dağıtılmaktadır. Arkadaşların biran evvel mahalle muhtarlarına müracaat ederek kartlarını almaları lâzımdır.

Ayrıca arkadaşlarımızın seçim kartlarını nüfus cüzdanları gibi yanlarında bulundurmaları faydalıdır. Seçimler sırasında sandık başına giden işçi arkadaşın kartı yanında olmadıkça reyini kullanamıyacağını unutmamalıdır.

D. Dz. Y. Birliğe cevap verdi

Yeni tarifede işçilerin isteği dikkate alınacak

Uzun zamandan beri boğaz fabrikalarında çalışan işçi arkadaşlarımızın üzerinde ısrarla durdukları bir meseleye Devlet Deniz yolları genel müdürlüğü sendikalar birliğine cevap vermiş bulunmaktadır.

Deniz Yollarından İşçilerin isteği; Sabahları Boğazdan hareketle köprüye ve köprüden hareketle boğaza servis yapan I inci posta vapurlarında olduğu gibi II. inci postayı yapan vapurlarda da işçilerin pasolarından istifadesi meselesi idi.

Devlet Deniz yolları genel Müdürlüğünün Sendikalar birliğine verdiği cevabı aynen neşrediyoruz:

İstanbul İşçi Sendikaları Birliği Başkanlığına;

Tadil edilmekte olan yolcu navlunu tarifesinin yeni şekli ile tatbikinde istediğinizin nazarı dikkate alınacağının bilgi edinilmesini rica ederim, saygılarımla.

Genel Müdür



GÜZEL BİR HATIRA — Devlet Başkanı İsmet İnönü, Başbakan Şemsettin Günaltay, çalışma Bakanı Reşat Şemsettin irer ve İşçiler yanyana
(İş ve İşçi Bulma Kurumu Danışma Kurulu Toplantısı)

Matbaa İşçileri Sendikası

o:o

Sendika başkanı İsmet Argun yeni yönetim kurulunun çalışma programını anlatıyor

Darphane ve Damga matbaası işçileri adı ile kurulan ve bilâhere Para ve Pul İşçileri Sendikası adını daha sonra da iki ayrı işkolunun birleştirilmesinden meydana gelen bu sendikanın iki ayrı iş koluna ayrılması zarureti doğan mezkûr sendikanın geçen hafta Çalışma Bakanlığının tebliğine uyarak olağan üstü bir kongre aktederek İstanbul Matbaa İşçileri Sendikası adını aldığını yazmıştık.

Aralarında vazife taksimi yaparak çalışmalarına başlıyan İst. Matbaa İşçileri Sendikası Başkanı İsmet Argun kendisi ile görüşen bir arkadaşımıza şunları söylemiştir:

— «Bir sene kadar evvel Darphane ve Damga Matbaası İşçileri Sendikası adı ile bir sendika kurmuştuk. Sendikamız Cemiyetler Kanununun 12 nci maddesine göre fabrikanın adı ile sendika kurulamıyacağından adını değiştirip İst. Para ve Pul Sanayii İşçileri Sendikası olarak isim değiştirmiştik. Bu kerre Para ve Pul işinin iki ayrı iş kolu teşkil etmeleri yüzünden Çalışma Bakanlığının tebliğine istinaden; bir olağan üstü kongre aktederek aldığımız karara göre Darphanede çalışan arkadaşlarımız İst. Demir ve Madenî Eşya İşçileri Sendikası ile birleştiler. Matbaa kısmında çalışan bizler de İst. Matbaa İşçileri Sendikası adını aldık. Bugün için üye adedimiz çok olmamakla beraber ilerde eminim ki; bütün İstanbul Matbaa işçilerini aramıza katacağız. O zaman büyük toplulukla daha faydalı işler başarabileceğiz. Her sendikanın olduğu gibi bizim sendikamızın da gayesi sağ duyulu işçi arkadaşlarımızın menfaatlerine çalışmaktır.»

İST. TEKSTİL SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI BEYOĞLU ŞUBESİNİN KONERİ

İst. Tekstil Sanayii İşçileri Sendikası Beyoğlu Şubesi 29 Nisan Cumartesi günü akşam saat 19 dan 2 ye kadar bir konser verecektir. Kristal Gazinosu salonlarında verilecek bu konsere güzide kadın ve erkek bir çok okuyucular iştirak edecek ve gününün en enteresan oyunları skeç gruplarının oyunları olacaktır.

Seçimler ve biz

(Baştarafı 1 incide)

manlarda işçiler için bol bol konuşmalar yapmalarının sebebinin seçimi kazanmak olduğu da muhakkaktır.

Yalnız dikkati çeken bir nokta var: İşçiler adına bol bol nutuk çeken bu siyasilerden pek çoğu büyük sermaye ve servet sahibidirler. Bu siyasilerin yegâne gayesi bugünkü sosyal nizamı yıkıp yerine liberal bir idare sistemi kurmaktır. Zira, son çıkarılan sosyal kanunlar bizzat kendilerinin ve temsil ettikleri zümrenin menfaatini haleldar etmektedir. Halen tasarı halinde olup da önümüzdeki devrede çıkarılacak olan kanunlar ise rüyalarına girmekte uykularını kaçırmaktadır.

Bize emniyetsizlik veren bizzat kendi hareket tarzları ve vaidleridir. Meselâ şu aday listesinin tesbiti işini ele alalım: Partilerin umumî efkâra sundukları listelere bir göz atıverelim. İster muhalif ister muvafık olsun aday listelerinde göreceğimiz işçi isimlerinin azlığı veya çokluğu o partinin dâvamıza alâkasının, bize olan sevgi ve yakınlığının en doğru ölçüsü değil midir?

Ayrıca işçi adı takılarak gösterilen adaylara da dikkat etmek zorundayız. Bazı partiler maalesef bu yola da saptılar. Ve faraza filân fabrikada maaşlı olarak ve kâtip sıfatıyla çalışan bir vatandaşı umumi efkâra işçi adıyla takdim ettiler.

Bir defada ilân edilen listelere bir göz atalım:

C. H. P. nin İstanbul adayları arasında, çalışmaları hepimizin malûmu olan eski Milletvekili Ali Rıza Arı, Değerli Birlik başkanımız Zühtü Tetey, yorgancı Hüdai Bukağılı, İzmirden Tütün işçisi Cemal Özbek, Zonguldaktan ücretli hafta tatili kanun tasarısını hazırlayıp Büyük Millet Meclisine sunan Sabri Koçer, diğer iki ilimizden de ikişer işçi arkadaşımız bulunmaktadırlar. Demokrat Parti listesinde İzmirden bir arkadaşımızla İstanbuldan iki arkadaşımız yer almaktadır. İstanbul adayları arasında Ahmet Topçuyu görmek bizim için hakikaten memnuniyet vericidir. Fakat bu parti listesinin ilânını Halk Partisinin liste ilânından sonraya bıraktığına göre hiç olmazsa Halk Partisi listesinde olduğu kadar işçi aday göstermesini beklerdik.

Millet Partisi tek işçi adayla iktifa etti. Bu netice bizim için hakikaten üzücüdür. Hele Babaoğlu Nizamettin arkadaşımızı Millet Partisi listesinde görememek üzüntümüzü arttırmıştır.

Seçimlerde biz işçilere düşen vazife kudret ve kuvvetimizi göstermek, bizi hiçe sayanlara iyi bir ders vermek olmalıdır. **B. ATAMAN**

M E S E L E L E R

Garsonlar hakikî işçi midir?

Yazan: Niyazi Can
Çimento fabrikası işçisi

Bana kalırsa, EVET GARSONLAR HAKİKİ İŞÇİDİR ve tam mânasiyle işçidir. Bundan şüphe edebilecek Ankara Garsonlar Sendikası Başkanı İsmail Aras'tan başka kimseyi görmüyorum. Filvaki Hürbilek gazetemizin 7 Nisan 1950 tarihinin 90 sayılı nüshasında:

«Ankarada 4 İşçi Sendikası bir toplantı yaptı» başlıklı yazıda: «Toplantıda bulunan Garsonlar Sendikası Başkanı İsmail Aras memleketimizde lisan bilen hiç bir işçinin bulunmıyacağını» iddi ettiğini «Ve bulunsa bile bu şahsın hakikî bir işçi olamıyacağını» ileri sürdüğünü okuduğum zaman basbaya afalladım, sonra güldüm, daha sonra içim sızladı. Evet.. Sahiden ağlanacak bir vaziyettir. Kimse gücenmesin, darılmasın, biz işçiler aramızda, dobra dobra ve tok sözle konuşmağa alışmış olduğumuz için, bütün arkadaşlar söyliyeceklerimi affedeceklerinden eminim.

İşte Hürbilek gazetemizin gine 90 ıncı sayısında, «Sendika Başkanlarına 4 sual» başlıklı yazında: «... ne yazıkki, bazan mevzuatı tatbik edecek kimselerin anlayışsızlığı, kabiliyetsizliği ve bundan doğan ukalâlığı dolayısiyle, Sendikalarımızın gelişmesi ve lâyık oldukları rağbeti bulabilmesi ihtimalden tamamen ıraktır» diye yazdığım zaman yalnız sendikacılık yolunda bocalıyan arkadaşımız Ahmet Topçuyu düşünmüşsede ayni yazıda: B) Sendikalarımız var amma hakikî sendikacılarımız henüz azdır, ve şuurlu bir Sendikacı kitlesi yetiştirilinceye kadar Sendikacılık çok defa yerinde adım sayacak ve belki bazan yanlış yola da girecek» dediğimde de, bu sefer yalnız arkadaşımız Ahmet Topçuyu düşünmedim, ayni zamanda arkadaşımız İsmail Aras gibi tanımadığım bir çok işçi arkadaşları da giyaben, kastediyordum. Çünkü bazı arkadaşlar kanunlardan ve mantıktan o kadar bihaber ve uzaktırlar ki.. Sendikacılığa ve işçilere çok zarar getiriyorlar. Misâl: Kanunlarda hakikî işçi ve sahte işçiden bahis yoktur. İşçi olanlardan ve işçi olmıyanlardan bahsedilmektedir, bu kadar.

3608 sayılı İş Kanununun 5518 sayılı kanunla değiştirilmiş olan 1 inci maddesi işçiyi şöyle tarif etmektedir:

Madde 1 — Bir iş akdi dolayısiyle, başka bir şahsın iş yerinde bedenen veyahut bedenen ve fikren çalışan kimseye (İşçi) denir.

İşte söz götürmez şekilde bütün garsonların, yabancı dil bilsin, bilmesin, hakikî işçi olduklarının ispatı. İşçiler arasında, bilhassa garsonlar arasında yabancı dil bilen kimselerin çok olduğunu, hattâ daha ileri gidip, kalifiye garsonlarda en az bir yabancı dil bilmelerinin şart olduğunun müdafaasını 10.3.1950 tarihli Hürbilek gazetemizin 86 ncı sayılı nüshasından alacağım. «Garsonlar Sendikası Lisan Kursu» başlıklı yazıda: «İstanbul garsonlar sendikası üyelerinin hiç olmazsa bir yabancı dil öğrenmelerini temin maksadiyle bir yabancı dil kursu açmıştır.. Sendikanın bu müsbet teşebbüsü ile memleketimizde hakikî ve kalifiye garson yetişmiş olacaktır.» denmektedir. Acaba bu şekilde yetiştirilmiş HAKİKİ VE KALİFİYE garsonlar HAKİKİ İŞÇİ vasfını kaybetmiş olacaklar mı?

Ankara Garsonlar Sendikası Başkanı İsmail Aras ve onun gibi düşünenlere soruyorum: Meslekî ve teknik tahsil yapıp diplomalı olan, lise mezunu olan veya yüksek tahsil yapmış olan ve İş Kanununa göre işçi olan arkadaşlarımız HAKİKİ İŞÇİ midir? Değil midir? Eğer hakikî işçi değildir diyen işçi arkadaşlarımız varsa kendi görüşlerine göre hakikî işçinin birinci vasfının cahillik olduğuna inandıklarını itiraf etmiş oldukları gibi (Gücenmesinler) şahsî cahilliklerinden başka bir şey ispat etmiş olmıyacaklardır.

Eğer birkaç arkadaşı ekşittim ise beni affetsinler; niyetlerim iyidir. Doğruluk yolunda Babamı bile tanımam.

Belediye uyuyor mu

(Baş tarafı 2 de)

şirketin nizamnamesini hangi makam tasdik etmiştir? Bu düpedüz İstanbul halkiyle alay değilde nedir? Un ve Unlu maddeler dernegi süs mü? Söylenecek ve yazılacak söz çok. Şu kadarla iktifa ediyoruz. Faaliyetiyle, hizmetiyle beğendiğim «Gıda Sanayii İşçileri» Sendikası sıva kollarını. **Seyfi Demirsoy**

HÜRBİLEK HAFTALIK GAZETE

Sahibi: İstanbul İşçi Sendikaları Birliği
Yazı işlerini fiilen idare eden
Seyfettin Demirsoy

o:o

Basıldığı yer
ALİŞAN DOBRA MATBAASI
Telefon : 25489

İşçi milletvekili adayları

(Baş tarafı 1 inci sa: de)

ALİ RIZA ARI (C.H.P.)

Demirhisarda doğmuştur. Liseyi Balıkesir de ikmal ettikten sonra işçilik hayatına atılmıştır. İki sene Balya kara aydın madenlerinde çıraklık yapmış ve 1924 - 1928 senelerinde İstanbulda elektrik şirketinde montör olarak çalışmıştır. Bu müessesede başarılı çalışmaları neticesinde birinci sınıf montör ve bilâharede şef montör olmuştur.

1929 yılında bilgisi ile dikkati çeken Ali Rıza Arı santral elektrik şef muavinliğine tayin edilmiştir. 1930 yılında kendi vazifesine ilâveten atelye şefi muavinliğide verilmiş, 1931 yılında işçi hayatını incelemek üzere Avrupaya gönderilmiştir.

Bu tetkiklerinden sonra elektrik santralında gösterdiği muvaffakıyetli çalışmalarına binaen mükâfat olarak 1934 yılında atelye şefliğine tayin edilmiştir.

1947 de ara seçimlerinde Millet vekili seçilinceye kadar bu vazifede kalmıştır.

Ali Rıza Arı adaylığının konulmasından sonra bir arkadaşımıza şunları söylemiştir:

«Üç sene kadar Millet vekili olarak işçi arkadaşlarıma hizmete gayret ettim. Muvaffak olup olmadığım hususu arkadaşlarımın takdirine bağlıdır.»

Geçen devrede çıkan sosyal kanunları muhtelif vesilelerle arkadaşlarımıza arzetmiştik. 8. inci dönemin sosyal, iş hayatımız için, koyduğu kanunlar daima gelişen bir kıymet ifade edecektir.

Bununla beraber 9 uncu dönemde mecliste işçi ve sosyal mes'eleleri iş edinecek arkadaşları bekliyen önemli konular mevcuttur. Bunlar arasında bilhassa işsizlik sigortası, fikir işçileri kanunu ve ücretli hafta tatili komisyonlarda, Tarım, deniz ve hava işçileri kanunu tasarılarıda Bakanlıkta ele alınmış durumdadır.»

HÜDAİ BUKAĞILI (C.H.P.)

Hüdai Bukağılı 1327 senesinde Üsküpde doğmuştur. 1926 yılında İstanbula gelerek yorgancılıkla iştigale başlamıştır. 13 sene işçilikten sonra kazandığı ile bir dükkân sahibi olmuştur. Kısa zamanda kapalıçarşı esnafının sevgisini kazanmıştır.

Hüdai Bukağılı bir çok teşekküllerde muhtelif vazifeler almış, hayır cemiyetlerinde vazife görmekten zevk duymuştur.

Halen C. H. P. Beyazıt Bucak idare kurulu üyesi, yorgancılar, döşemeciler, mobilyeciler cemiyeti başkanı, İstanbul küçük sanat kooperatifleri koruma derneği başkanı, kapalı çarşı esnaf cemiyeti idare kurulu üyesi, İstanbul Esnaf hastahanesi yönetim kurulu üyesidir.

Hüdai Bukağılı şunları söylemektedir:

«Ben de bir işçiyim. Şayet işçi arkadaşlarım oylarını benden esirgemezler ve milletvekili seçilirsem (işçi milletvekili) ünvanına hak kazanmıya ve büyüklü küçüklü bütün işyerlerinde çalışan arkadaşlarıma faydalı olmıya çalışacağım.»

AHMET TOPÇU (D. P.)

Şilede doğmuştur. 32 yaşındadır. 12 senedenberi şişe ve cam fabrkasında çalışmaktadır. 1947 senesinde sendikaların kurulması hakkındaki kanundan sonra sendikacılık hareketine katılmış ve İstanbul Şişe ve cam fabrikası işçileri sendikasının kurulmasında faydaları görülmüştür, Üç senedenberi bu sendikanın başkanı bulunmaktadır. Bir kaç hafta öncesine kadar İstanbul İşçi sendikaları Birliği yönetim kurulu üyesi idi.

Ahmet Topçu da şunları söylemektedir:

«İşçi arkadaşlarımın şuur ve olgunluğuna güveniyorum. Miletvekili seçilirsem; bu güne kadar olduğu gibi, bundan sonra da işçi davasının tahakkukuna çalışmak en büyük emelimdir.»

İHSAN ALTINEL (D.P.)

1332 senesinde Sinopta doğmuştur. Kendisi Çikvaşvili mensucat fabrikasında kontrol olarak çalışmaktadır. Ayrıca, fabrikanın karşısında bir de kahvehane işletmektedir. 4-5 ay evvel arkadaşlarının teşviki ile sendika hareketlerine katılmıştır.

HULKİ SOKULLU (M.P.)

Üsküdarda doğmuştur. İlk tahsilini hoca İshak okulunda yapmış Halıcıoğlu askerî lisesinde okumuştur. 1932 - 33 de Yeşilköy tayyare gedikli erbaş okuluna girmiş tayyare motör ve uçuş makinisti olarak yetişmiştir. Eskişehirde tayyare fabrikasında 6 ay stajdan sonra birinci tayyare alayına tayin edilmiştir. Sıhhî vaziyeti dolayısiyle askerlikten tekaüd olmuştur.

Gemlik suni ipek fabrikasında, istinye fabrika ve doklarında, Türk kuşunda motorlu tayyare makinisti olarak Ankarada çalışmış ve harp içinde Feshane mensucat fabrikasına dahil olmuştur.

Hulki Sokullu bir arkadaşımıza şunları söylemiştir:

«İşçi arkadaşlarımın beni destekleyeceklerine iman ve inancım var. İki gündenberi 2200 ü geçen ve fabrikada çalışan arkadaşlarımın ekseriyeti ile temas ettim. Hepside gülümser bir sima ile senden başkasına biz rey vermiyeceğiz dediler.»

NİZAMETTİN BABAOĞLU (Bağımsız)

1330 da Konyada doğmuştur. Konya lisesinden sonra erkek sanat mektebine girmiş ve tesviyeci olarak mezun olmuştur. İlk defa Ankara Kırıkkale mermi fabrikasında çalışmış daha sonra İstanbula gelerek Sanayii Harbiye ve madeniye fabrikasına girmiştir. Bir sene sonrada Almanlar tarafından Türkiyede ilk defa kurulan «Türkiye ilk kilit» fabrikasına girmiş ve 950 senesine kadar bu fabrikada ustabaşı olarak çalışmıştır.

1947 de sendikaların kurulmasını müteakip İstanbul Demir ve madeni eşya sendikasına dahil olmuş ve başkan seçilmiştir. O zamandanberi bu sendikanın başkanı ve İstanbul İşçi sendikaları birliğinin yönetim kurulu üyesidir.

Nizamettin Babaoğlu da şunları söylemiştir:

Arkadaşlarımın teşviki ile ben de mustakil olarak adaylığımı koydum. Eğer siyasî partiler işçileri tatmin edecek kadar işçi aday gösterselerdi ben hiç bir teşebbüse girişmezdim. Aday gösterilen bütün işçi arakdaşlarımın kazanması için çalışacağım. Bütün arkadaşlarımın da böyle yapacağına inanıyorum.»

İSMAİL İNAN (Bağımsız)

1334 de Ofda doğmuştur. İlk tahsilini Ofda tamamlamıştır. Askerliğini bitirdikten sonra İstanbula gelerek Garson olarak muhtelif yerlerde çalışmıştır. 1948 senesinde büyük gayretler sarfederek İstanbul Garsonlar Sendikasının kurulmasında amil olmuştur. Kuruluşundanberı sendikanın başkanıdır. Halen Garsonlar sendikasının başkanı, İstanbul işçi sendikaları birliğinin sözcüsüdür.

İsmail İnan da kendisiyle görüşen bir arkadaşımıza şunları söylemiştir:

«Bende arkadaşlarımın teşviki ile adaylığımı koymuş bulunuyorum. iyasi parti lsitelerindeki işçi adayların sayısı arkadaşlarımızı tatmin etmedi. İşçi milletvekili B. M. M. nde ne kadar çok olursa davamızın yürümesi de o kadar kolay olacaktır. Bu bakımdan arkadaşlarımız bizden oylarını esirgememelidirler.»

Yeni iş kanunu

(Baş tarafı 1 inci sa: de)

Madenî Eşya Fabrikası işçi mümessili Mehmet de işveren tarafından işinden çıkarılmıştır. İşçi mümessilinin mensubu olduğu İstanbul Demir ve Madenî Eşya İşçileri Sendikası bu hâdiseye el koymuş ve Bölge Çalışma Müdürlüğünün işe müdahalesi temin edilmiştir.

İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü aracılğı ile Mehmet işine iade edilmiştir.

Yeniden bir İşçi hastanesi yapılacak

Umumî hastalık sigortası kanununun hazırlıkları da tamamlanmaktadır

Ankara, (Özel) — 8 inci Büyük Millet Meclisinde işçiler için kabul edilen sosyal kanunlardan; Umumî Hastalık Sigortası Kanununun tasdiki ile ilgili çalışmalar süratle devam etmektedir. Bir kaç ay sonra tatbik edilecek olan Umumî Hastalık Sigortası Kanunu ile bütün işçiler hangi iş kolunda ve hangi hastalığa tutulursa tutulsun işçi sigortası tarafından himaye edilecektir. Bu kanunla ilgili sağlık müesseselerinin çoğaltılması için yapılan teşebbüsler hayli ilerlemiş vaziyettedir.

Bu meyanda Sağlık Bakanlığına ait Yalovada bir arsaya siyatikli, romatizmalı işçiler için bir tedavi ve dinlenme yurdu ile İst. Üniversitesine ait Şehremininde bir arsada da bin yataklı işçi hastahanesinin inşaasına ait projelerde tamamlanmıştır.

Bundan başka, işçi dispanserleri sanatoryomları ve dinlenme yurtları için işçilerin kesif olduğu yerlerde arsalar aranmaktadır.

Diğer taraftan 1 Nisan 1950 den itibaren yürürlüğe giren ihtiyarlık sigortası kanunu kapsamına giren işçilerin de muameleleri süratle yapılmakta ve önümüzdeki yılda emekliye ayrılacak işçiler için hazırlıklar tamamlanmaktadır.

Arkadaş Sendikaya üye ol

Sivastopol Fedaileri

Niyazi Ahmet BANOĞLU

Genç Hasan, Gülfidanı bıraktığı gibi bulmuştu. Sevgilisi Genç Hasanı görünce sevince garkolmuştu. Nerdeyse koşup onu kucaklıyacaktı. Ama yine utandı. Hasanın fedaileri kenara çekilmişler Gülfidanla beraber ne yapacaklarını merak ediyorlardı. Hasan onun omuzundan tuttukta nsonra ormana doğru ilerlemiye başladı. Hasan:

— Sen hâlâ, dedi, sen İstanbula neye dönmedin.

— Buna ihtimal veriyormuydun. Seni Rusların arasında bırakıp İstanbula dönebilir miyim.

— Ya dönmeseydim.

— Onu da düşündüm. İntikamını alacaktım.

— Muharebe bitmiş sayılabilir. Moskofların arasından geliyorum. Onların tutunacak tarafı kalmadı. Kumanda hey'etleri toptan esir düşünce tam paniğe uğradılar. Bizim aslanlar onları kovalamakla meşgul. Artık İstanbula beraber döneriz.

Genç Hasanla Gülfidan daha birbirlerine doymamışlardı ki, pala bıyıklı bir yiğit Hasana doğru sokularak kendisini Musa paşanın çağırdığını söyledi. Hasan Gülfidanı olduğu yerde bırakarak paşanın bulunduğu binaya doğru koşmaya başladı. O kendisine yeni bir vazifenin verileceğini düşünerek bayram yapıyordu. Musa paşayı odasında kendisini beklerken buldu. O bir aşağı bir yukarı dolaşırken sigarasını tellendiriyor, eski masanın yanına geldikçe de kahvesini yudumluyordu.

Hasan paşanın karşısında dimdik durdu. Paşa güler yüzle:

— Hasan, dedi, senin hakkında İstanbuldan iyi haberler geldi. Bundan sonra orduda mülâzım olara kçalışacaksın. Bu gösterdiğin fedakârlıkların mukabili olamaz, ama şimdilik daha falzasına imkân bulamamışlar. Bu Babıâlinin iltifatı. Ben de senin için bir süpriz hazırladım. Artık Gülfidanla evlenmen için ortada hiçbir mâni yok. Nikâhınızı kıydıralım. Düğününüzü bütün arkadaşlarımızın iştirakiyle burada, senin kahramanlıklarına şahit olan şu karşıki ormanın içerisindeki düzlükte yapalım.

Bunu kabul edersen hazırlıklara başlanması için emirleri vereceğim.

***

Musa paşanın geldiği haberi büyük kalabalığa çabucak yayılmıştı. Davullar, çalgıcılar ve yüksek rütbeli subaylar paşanın geldiği tarafa doğru ilerlediler. Paşa bir yanında Gülfidan diğer yanında Genç Hasan olduğu halde düğün alayının bulunduğu yere girdi. Herkes çılgınca alkışlıyordu. Bu alkışın paşaya mı yoksa yeni evlilere mi ait olduğu anlaşılmıyordu.

Musa paşa kalabalığın ortasına gelince atından indi. Daha evvel attan inmiş olan Gülfidanla Genci birbirlerine yaklaştırdı. Cebinden yüzükleri çıkararak evvelâ Gülfidanın sonra da Hasanın parmağına taktı. Sonra da her ikisinin de alnından öperek saadetler diledi ve (Allah sizleri aynı yastıkta kocatsın) dedi.

Genç Evliler arkadaşlarının alkışları ve «Allah sonuna kadar devam ettirsin» duaları arasında İstanbula uğurlandılar..

BİTTİ